

ת"פ 24453/04/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד טלעת טלאקה- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 24453-04-20 מדינת ישראל נ' טלאקה
כבוד השופט יניב בן הרוש בפני
המאשימה: בעניין:
מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עוה"ד מורן אלקבץ-עומסי
נגד
טלעת טלאקה-בעצמו
הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד מוטי יוסף

גזר דין

רקע

1. במסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים ביום 4.10.2021, הנאשם הודה והורשע בשני כתבי אישום, ללא כל הסכמה עונשית.
2. במסגרת ת"פ 24453-04-20 הורשע הנאשם בעבירה של **הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין** לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), בכך שעל פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.3.2021 הסיע הנאשם ברכב מסחרי תושב שטחים ששהה במדינת ישראל ללא אישורי כניסה כחוק.
- במסגרת ת"פ 52538-03-20 הורשע הנאשם בעבירה של **הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין** לפי חוק הכניסה לישראל בכך שביום 7.7.2019 הסיע הנאשם ברכב שני תושבי שטחים, ובניהם קטין, ששהו במדינת ישראל ללא אישורי כניסה כחוק.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים.
4. בתסקיר הראשון מיום 20.10.2022 סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשם, הרקע ההשכלתי, ומצבו התעסוקתי והמשפחתי. הנאשם בן 33 נשוי ואב לארבעה ילדים ומזה כחמישה חודשים מנהל עסק עצמאי. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל מערכת ערכים לקויה ועמדות מקלות בחום זה. בשים לב לעברו הפלילי בעבירות זהות, אף כמי שסנקציות משפטיות קודמות לא היוו גורם מרתיע עבורו. ציינו כי ברקע ביצוע המעשים עומדים מאפייניו האישיותיים ובפרט שיקול דעת לקוי, תועלתני ואינטרס להשיג כסף קל. לצד האמור, ציינו כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה על מעשיו, ביטא הבנה ראשונית באשר להתנהגותו השולית

עמוד 1

והביע מוטיבציה להשתלב בקבוצה טיפולית לשינוי דפוסי התנהגותו. על כן המליצו על דחיית הדיון לצורך תקופת ניסיון לשילובו בטיפול.

5. מהתסקיר השני מיום 5.2.2023 עלה כי בשל רשימת המתנה ארוכה, טרם שולב הנאשם בקבוצה. שירות המבחן מסר כי עמד בקשר עם הנאשם ונלמד ממנו כי מנהל אורח חיים נורמטיבי הכולל חיי משפחה ותעסוקה, שלל מעורבות נוספת בפלילים וחזר על נכונותו להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לשנה במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית וצו של"צ בהיקף של 450 שעות.

6. מהתסקיר המשלים מיום 24.4.2023, עלה כי ביום 12.2.2023 הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המתקיימת אחת לשבוע במשך כשנה וכי עד כה השתתף בחמישה מפגשים. שירות המבחן התרשם מרמת מוטיבציה ונכונות לשילובו בטיפול הקבוצתי. עלה כי הנאשם שיתף באופן שמותאם לשלב הטיפול בו הוא מצוי וגילה מחויבות ואחריות לקבוצה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בשלב הראשוני של שלבי הטיפול וראה חשיבות בהמשך שילובו בקבוצה. על כן, חזר על המלצתו לענישה שיקומית על מנת לאפשר לו הגעה סדירה למפגשים.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/1), וכן את רישומי הפלילי (ת/2) והתעבורתי (ת/3) של הנאשם. בטיעוניה בכתב עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ובהם הגנה על בטחון המדינה ושלומו הציבור. טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה גבוהה, אולם מדובר במי ששב ומבצע את אותה עבירה בשני מועדים שונים ועתרה למתחם ענישה נפרד לכל עבירה הנע בין 3-9 חודשי מאסר בפועל. בטיעוניה במהלך הדיון הרחיבה בהתרשמות שירות המבחן מהנאשם כמי שסנקציות עונשיות קודמות לא הרתיעו, ובשים לב כי טרם החל בהליך טיפולי, הרי שאין הצדקה לחריגה מהמתחם ואימוץ המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית. הוסיפה כי בהינתן עברו הפלילי של הנאשם בעבירות זהות יש למקם את הנאשם ברף האמצעי של המתחם ולהשית עליו בשני התיקים יחד עונש שלא יפחת מ-9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, פסילה וקנס.

8. מנגד, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית בדמות צו של"צ וצו מבחן. ציין כי להתרשמות שירות המבחן הנאשם שיתף פעולה, הבין את משמעות מעשיו והביע רצון לעבור שיקום. לטענתו, האפיק הטיפולי שהוצע על ידי שירות המבחן לא יצא אל הפועל, מטעמים שאין למבקש שליטה עליהם, בשל העומס הקיים אצל שירות המבחן ואין לזקוף זאת לחובתו. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה טען כי אלה אינן ברף הגבוה והוסיף כי כתבי האישום הוגשו במועדים סמוכים זה לזה חרף פער הזמנים בין ביצוע העבירות, ואין המדובר במי שחזר וביצע עבירה בעוד הליך משפטי מתנהל נגדו. עוד ביקש להתחשב ברכיבי הענישה הנוספים אליהם עתרה המאשימה וביחס לקנס הגבוה שביקשה להשית על הנאשם.

9. הנאשם הביע צער על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. בפני שני כתבי אישום שהוגשו כנגד הנאשם בעבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי. בטרם אדרש לקביעת מתחם העונש ההולם, אכריע תחילה בשאלה האם מדובר ב'אירוע אחד' או 'מספר אירועים' על פי "מבחן הקשר ההדוק", בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין ובשים לב לפסיקה המנחה בסוגיה זו ובעיקר ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל. בענייניו, הנאשם הורשע בעבירות זהות, אולם מדובר בשני אירועים שונים שאין ביניהם כל קשר ענייני, ואשר שבוצעו בפרקי זמן שונים בהפרש של כ-8 חודשים. באישום המוקדם יותר בזמן הסיע הנאשם שני תושבים זרים כשאחד מהם הינו קטין ובאישום המאוחר בזמן הסיע תושב זר אחר. לפיכך אקבע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאירועים.

11. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

12. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם במקרה זה הינם פגיעה בשלום הציבור ובטחונו, לצד פגיעה בתכלית חוק הכניסה לישראל, המאפשרת למדינה שמירה על גבולותיה ומניעת כניסת זרים לשטחה ללא אישור, מנימוקים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי היא העונש שקבע המחוקק לעבירות מסוג זה - שנתיים מאסר.

14. ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל נקבע כי :

"דבריו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות מידה עונשיות מחמירות מאלה שבהן החזיקו לפעמים בעבר. [...] אם אין עומדות לעברין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות"

15. מאוחר יותר, ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל סייג בית המשפט קמעא את הקביעה הנחרצת בעניין ח'טיב לגבי חובת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, וקבע כי:

"על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משטחי האזור לישראל. נבהיר עם זאת, כי המדיניות אינה מכתובה עונש מאסר [...] כל מקרה יוכרע בהתאם לנסיבותיו ובהתאם לטעמים ולתכליות של מדיניות הענישה שנקבעה".

16. ניתן לסכם ולומר כי הגם שעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח הוא תוצאה מסתברת של עבירות העסקה, הלנה והסעה של שוהה בלתי חוקי, הרי שהוא אינו תוצאה הכרחית, וכי יש לבחון כל מקרה לגופו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות מבצע העבירה. ראו בעניין זה ע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל:

"לאור תכליתן הביטחונית והתוצאות הרות האסון העלולות לנבוע מהן, יש להטיל על אדם שהורשע בביצוע - ככלל ובכפוף לבחינתו האינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה - עונש מאסר בפועל, מבלי שתינתן האפשרות להמירו בעבודות שירות"

17. בכל הנוגע ליישום המבחנים הקשורים בנסיבות ביצוע העבירה נקבע ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל כי :

"משקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצירת עיניים הסיע אדם זר משטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עמו מטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה. שונה הוא עניינו של אלמוני, המסיע בן משפחה או חבר קרוב. אמת, אלמוני אינו פטור מעונש, ואפשר אף כי יש להטיל עליו עונש מאסר, אך מנגד לא נוכל לומר כי ראוי לאכוף עליו את מדיניות הענישה במלוא עוצמתה."

18. אשר על כן יש להבחין בקביעת המתחם בין הסעה של שוהה בלתי חוקי, אותו הנאשם מכיר היכרות מוקדמת, לא כל שכן משמדובר בחבר או קרוב משפחה, לבין הסעה של שוהה בלתי חוקי, שאינו מוכר לנאשם, ואין ביכולתו של הנאשם לדעת שמא מדובר בשוהה בלתי חוקי שעלול לבצע פיגוע, או במי שנמצא בארץ על מנת לבצע עבירות פליליות. עוד יש להבחין בין הסעה ממחסום אל תוך ישראל לבין הסעה מתוך מדינת ישראל אל מקום אחר בשטחי המדינה. כמובן, אף יש הבדל משמעותי בין הסעה של שוהה בלתי חוקי יחיד לבין הסעה של מספר שוהים בלתי חוקיים ולמניע להסעתם.

19. בכל הנוגע לענישה הנוהגת, והגם שהמנעד רחב, מצאתי לציין את רע"פ 8191/06 קריספי נ' מדינת ישראל, שם הטיל בית המשפט 3 חודשי עבודות שירות בגין עבירה של העסקת שב"ח למשך יומיים. רע"פ 818/13 אבו חאמד נ' מדינת ישראל, שם דובר במי שהורשע בהעסקת תושב זר במוסך שבבעלותו, והוטלו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עפ"ג 475-01-17 אבו סבית נ' מדינת ישראל, שם נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירה של הסעת שב"ח בכך שהסיע 3 שוהים בלתי חוקיים, נקבע מתחם עונש הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל ואושר עונש של חודש מאסר בפועל לנאשם נעדר עבר פלילי. עפ"ג (מרכז) 57350-01-15 חרז נ' מדינת ישראל, שם הורשע המערער בהעסקת תושב זר בשטח חקלאי, ונדון ל-31 ימי מאסר בפועל. ת"פ 47493-03-18 מדינת ישראל נ' ג'אברין שם קבע בית המשפט בעניינו של מי שהסיע 4 שוהים בלתי חוקיים, מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר ל-10 חודשי מאסר. ת"פ 39234-04-12 מדינת ישראל נ' אבו דיאב שם קבע בית המשפט בעבירת הסעת שב"ח מתחם עונש הנע בין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר. של וכן ת"פ 8630-03-13 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן שם קבע בית המשפט מתחם ענישה של 3-9 ח' מאסר בגין עבירת הסעת שב"ח.

20. לא נעלמו מעיני פסקי דין מבתי משפט השלום השונים בהם הוטלו עונשים צופי פני עתיד, בעבירות הסעת שב"ח. לא אוכל לקבל עמדה זו. נקודת המוצא בקביעת עונשם של מסיעי שוהים בלתי חוקיים היא העונש בעניינים של השוהים הבלתי חוקיים עצמם. ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל, נקבע לגבי המסיעים,

המלינים והמעסיקים כי חטאתם עולה על זו של השוהים הבלתי חוקיים עצמם שכן "חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם". בית המשפט חזר על עקרון מנחה זה אף ברע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי. בה בעת, ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל, ובעת האחרונה אף ברע"פ 1195-22 אשחאדאת נ' מדינת ישראל, נקבע כי מתחם העונש של שוהה בלתי חוקי שנכנס לצרכי פרנסה ושלא ביצע עבירות נלוות, הינו ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר.

21. אשר על כן, הן משיקולי שוויון, הן משיקולי הגינות והן משיקולי הרתעה, ככלל על מתחם ענישה בענינים של המלינים, המעסיקים והמסיעים להיות חמור יותר משל מתחם הענישה בענינים של השוהים הבלתי חוקיים עצמם. לפיכך על עונשו של מסיע השוהה הבלתי חוקי להתחיל מעונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

22. נימוק נוסף לכך שאין זה ראוי כי תחתית מתחם העונש תהא מאסר על תנאי, נטוע במכניזם לקביעת מתחם העונש בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך. אלא, שבמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שגם אם הנאשם הסיע באישום הראשון שוהה בלתי חוקי אחד, הרי לא הייתה בניהם היכרות מוקדמת, וההסעה הייתה מהמחסום אל תוך מדינת ישראל. באישום השני הנאשם מסיע שני שוהים בלתי חוקיים כאשר אחד מהם קטין וכשהוא נעצר בליבה של מדינת ישראל כך שלא מדובר בנסיבות הביצוע הקלות ביותר. ומשאלו הם פני הדברים מתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי לא יהלום את מעשי הנאשם.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

23. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נלמד כי המדובר בשני אישומים בהם הנאשם הוא המבצע העיקרי שהתרחשו בפער זמנים של כשמונה חודשים.

24. ביחס לאישום הראשון הנאשם הסיע תושב האזור אותו לא הכיר היכרות מוקדמת, מהמחסום אל תוך מדינת ישראל. באישום השני, הנאשם הסיע שני תושבי האזור, אחד מהם קטין, במרכז של מדינת ישראל. לקולת הנאשם שקלתי כי כעולה מכתב האישום לא מדובר היה בהסעה בתשלום. עוד שקלתי כי אמנם בשני המקרים לא נגרם נזק ממעשי הנאשם, אך בצד זאת יש לזכור כי מידת הנזק אינה נמדדת רק אל מול מבחן התוצאה, אלא אף אל מול הנזק האפשרי שעלול היה להיגרם באם היה מדובר בשב"ח שהגיע לישראל לא למטרת עבודה, אלא למטרת ביצוע עבירות פליליות או גרוע מכך ביצוע פיגוע.

25. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני, והכל תוך חשיפת כלל הציבור לסיכון פוטנציאלי מסוים הנשקף מפני שוהה בלתי חוקי שנכנס ארצה מבלי שנבדק על ידי גורמי הביטחון.

26. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש באישום הראשון נע בין 1-7 חודשי מאסר שיכול וירוצו

בדרך של עבודות שירות ובאישום השני בין 2-8 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. זאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

27. על נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי. ובעניין זה ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל**. במסגרת המבחנים שנקבעו בפסיקה לחריגה מטעמי שיקום, נקבע כי בית המשפט ישקול את: "**המוטיבציה שהפגין האדם שהשתקם, הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה**". ראו ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל**. וכן ראו ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל**.

28. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית בעניינו של הנאשם, ובהסכמתו להשתתף בקבוצה טיפולית, נדחה הדיון בעניינו על מנת לבחון שילובו בהליך. בפועל, הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו ואף לא נבחן שילובו באפיק טיפולי בשל רשימות המתנה ארוכות להשתלבות בטיפול. אף על פי כן, המליץ השירות נוכח התרשמותו מהנאשם על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ וצו מבחן על מנת שיוכל לפקח על הנאשם בתקופה זו ולשלב בהליך טיפולי.

29. מהתסקיר האחרון נלמד כי הנאשם שולב בהליך טיפולי ביום 12.2.2023 והשתתף בחמישה מפגשים קבוצתיים. שירות המבחן התרשם ממוטיבציה ונכונות של הנאשם לשילובו בהליך הטיפול בהתאם להשתתפותו בקבוצה, אם כי נראה שנמצא בתהליכי התמקמות בקבוצה ומצוי בשלב ראשוני בה. עם זאת, הלכה למעשה הנאשם לא עמד בנטל להראות כי עבר הליך שיקומי משמעותי שהוביל לשינוי עמוק בהתנהגותו. אם בכך לא די הרי שגם אם היה מסיים את הטיפול הקבוצתי בשירות המבחן, ספק אם היה בו כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, בשים לב להתרשמות שירות המבחן ממאפייניו האישיותיים של הנאשם ובשים לב לכך שמדובר בנאשם אשר הורשע בעבר בעבירות זהות ושענישה קודמת לא התריעו. הדברים נכונים ביתר שאת בעבירות מסוג זה, המבוצעות, תוך הפעלת שיקול רציונלי, שלא על יסוד התמכרות כלשהי, ומכאן שסוגיית השיקום גם אם לא בלתי רלוונטית, הינה על פניה בעלת משקל פחות ביחס לאינטרס הציבורי.

30. עוד יש לזכור כי שיקולי שיקום אינם חזות הכל, ולצד אלה נדרש בית המשפט ליתן דעתו לשיקולי ענישה נוספים, ובכלל זה שיקולי גמול, הרתעה והגנה על שלום הציבור. ראו למשל רע"פ 4079/21 **פלוני נ' מדינת ישראל**. בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים, שיקולי ההרתעה וההגנה על שלום הציבור מקבלים משנה תוקף, עת מדובר בתופעה אשר לא אחת הובילה להתרחשותו של אסון כבד, שגבה חיי אדם.

31. משכל זה נאמר, אתן משקל להליך השיקומי שעבר הנאשם בקביעת העונש בתוך המתחם.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

32. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם בעל עבר פלילי ותעבורתי, הכולל עבירות זהות לאלו שביצע בתיק זה.

ב. הנאשם הודה במיוחס לו, יחד עם זאת מבחינת טענותיו שהובאו בפני שירות המבחן ביחס לביצוע העבירה, נראה כי הנאשם לא הפנים עד תום את הפסול שבמעשה ואף לא הפנים את הצורך לבדוק בצורה יסודית את פרטי האנשים אותם הוא מסייע, על אף שכבר הורשע בעבירה זו בעבר. תובנה זו עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן כי לנאשם מערכת ערכים לקויה ועמדות מקלות בתחום זה.

ג. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להסתפק בענישה שיקומית. יחד עם זאת, על אף הערכת מקצועיותו הרבה של שירות המבחן, הלכה היא כי היא: **"מהווה המלצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו"**. ראו ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל וכן רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל. בענייננו, שיקולי השיקום אינם בעלי עוצמה גבוהה נוכח היעדר הליך טיפולי ואי שינוי משמעותי בתפיסותיו. ובנפרד מכך, על בית המשפט החובה ליתן משקל אף לשיקולי גמול והרתעה, שיקולים אותם לא שוקל שירות המבחן.

ד. לצד האמור, הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו, עבר הליך טיפולי מסוים ולדבריו כיום אינו עוסק בתחום ההסעות.

33. בבחינת כלל השיקולים, התרשמתי כי יש לקבוע עונש ברף הבינוני של המתחם.

גזירת הדין

34. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות באצטדיון טרנר - חברת כיוונים לתרבות וספורט בעיריית באר שבע בכתובת האצל 2 באר שבע.

ב. הנאשם יתייצב לריצוי עונש עבודות השירות ביום 4.7.23.

ג. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויופסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ד. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירה שבמהותה נוגדת את תכלית חוק הכניסה לישראל

ה. בשים לב שמדובר בשני אירועים של הסעת שב"ח ולאור עבר פלילי זהה, אני פוסל את הנאשם, מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, למשך 3 חודשים החל מהיום. הנאשם יפקיד את רישיונו לאלתר.

ו. אני פוסל את הנאשם, מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, פסילה על תנאי בת 6 חודשים, והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה בה הורשע.

ז. בכל הנוגע לקנס, הרי שהמחוקק קבע תקרת קנס של 75,300 ₪. יחד עם זאת, בעניינינו שקלתי כי מדובר בנאשם שהינו איש משפחה העובד לפרנסת המשפחה וכי הוא עתיד לרצות מאסר בעבודות שירות אשר יהווה פגיעה בפרנסתו. לאור כל האמור אני מטיל על הנאשם קנס בסך 6,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.10.23, ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, במעמד הצדדים.